

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!



PERSONAGES

BOSS

MENZIES, butler

LOCHARNE, kasteelheer

PHILLIPS, ambtenaar

MRS. DUNNE, rijke Amerikaanse

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!



© 1986 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DROOMKASTEEL
(Castle in the Air)

komedie in drie bedrijven

door

ALAN MELVILLE

Vertaling : Fabienne Struys

1880

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1986

(N° 1608)

E E R S T E B E D R I J F .

(De bibliotheek van Locharne Castle: Een aangename, zonnige kamer waarin alle ornamentjes van de baron in het niets verdwijnen bij de sitsen en cretonne.....en de vele in mooie tuilen geschikte bloemen. Achteraan in het midden is er een erker, met een grote vensterbank en enkele kussens, die uitzicht geeft op een prachtig panorama van de Dee-vallei en de heuvels erachter. In de rechterhoek achteraan is een trap die leidt naar de voornaamste kamers op de eerste verdieping. Het grootste gedeelte van de linkermuur bestaat uit een grote stenen open haard. Erboven hangt een enorm schilderij in olie-
verf, waarop een Schotse heer met grote bakkebaarden afgebeeld is. Vooraan rechts: Deur die naar de eetkamer en keukens leidt.

Achteraan links ! deur naar de hoofdingang van het kasteel en naar de verder gelegen gedeelten van de noordelijke vleugel van het kasteel. Links en rechts van de erker en in de rechtermuur hangen volgestouwde boekenplanken - vol met het soort boeken dat nooit gelezen wordt, maar die dikwijls afgestofd moeten worden.

De belangrijkste meubels zijn: Een grote, comfortabele sofa en zetel vooraan in het midden, met een lang en laag voetbankje voor de sofa. Achter de sofa: Een rechthoekig tafeltje met verschillende beeldjes en andere opschik, waaronder twee lelijke vaasjes. Links midden staat een antieke bibliotheektafel met een smalle, rechte stoel erbij. Onder de traptreden een tafeltje met vaas met bloemen en telefoon erop. Er staan nog meer bloemen op het rechthoekig tafeltje achter de sofa.

Er hangen wel wat teveel zwaarden, schilden en geweien aan de muur. Naast de open haard een stagère met - nog maar eens - veel opschik. (Als de gordijnen opengaan, staande erkerramen open en het zonlicht schijnt binnen. Menzies, een ietwat ongewone huisknecht is aan het telefoneren. Hij heeft een Schots accent, dat wel volledig verstaanbaar is. Hij draagt een open hemd en heeft een groen (gordijnachtig) schort voor zijn - ouderwetse - broek gebonden.)

MENZIES: (is aan het telefoneren)

Vijf pond op winst en op plaats op Maharanee's Mystery.....tien pond op winst op Reve d'Amour.....Reve d'Amour, dat is Frans... okee,

zoals je wil - Reif d'Amour, maar zo wordt het niet geschreven in de krant. Da's alles.

Cheerie-bye. (telefoneert opnieuw) Miss Craig ?

Nog eens Locharne Castle hier..... Wilt u me met Ballater 64 verbinden ?..... U zult terug bellen ?.... Okee, cheerie - bye.

(legt de hoorn neer en roept naar boven)

Miss Trent.... Uw telefoontje met Ballater 64 komt er zo.

BOSS: (achter scène) Dank je, Menzies. Ik kom eraan.

(Menzies gaat naar het tafeltje dat achter de sofa staat, neemt een lege teil en een zak bonen en gaat op het voetbankje voor de sofa zitten. Hij begint te bonen te doppen. Boss komt op langs de trap. Ze gaat naar beneden. Ze is een aantrekkelijke, elegante en toch hoogst efficiënte vrouw van in de dertig.)

MENZIES: Mrs. Williamson heeft weer geklaagd over de stortbak van haar W.C.

BOSS: Weeral ?

MENZIES: Ze beweert dat het de hele nacht "klots, klots, klots" ging.

BOSS: Wat had ze dan wel gedacht ? Dat het "plof, plof, plof" zou gaan ? (de telefoon rinkelt) Hallo ? - Mackenzie's ?.... Goeiemorgen, Miss Trent hier, van Locharne Castle.....

Zou u ervoor kunnen zorgen dat de graaf vandaag wat gin krijgt ?

Nee, u moet er Mr. Mackenzie niet mee lastig vallen als hij het druk heeft.... Oh, verdomme.

MENZIES: Mr. Blair heeft weer geklaagd over zijn lakens.

BOSS: Zijn lakens ?

MENZIES: Hij zweert dat ze vochtig zijn.

BOSS: En zijn ze vochtig ?

MENZIES: Ik heb hem gezegd dat ze droog genoeg waren toen ik het bed opmaakte. Je zou denken dat de almachtige heer, in zijn onmetelijke wijsheid, toch een manier zou gevonden hebben om bonen te kweken zonder ze in deze stomme peulen te steken, maar nee hoor.

BOSS: Mr. Blair logeert toch in de Stuart Room ?

MENZIES: Uh-uh.

BOSS: De hele kamer is vochtig. Waarom zeurt hij dan over de lakens ?

MENZIES: Heel Locharne Castle is vochtig. En het zal nog veel vochtiger worden als je geen kolen opslaat.

BOSS: Het is al goed, Menzies.

MENZIES: (staart gemelijk naar de bonen) Wij zijn waarschijnlijk de

enigen in heel Aberdeenshire die geen diepvriesgroenten eten.

BOSS: Wij zijn waarschijnlijk de enige mensen in Aberdeenshire die een koelkast hebben die niet werkt.

(in de hoorn) Hallo ? Goeie morgen, Mr. Mackenzie.... wat een prachtige dag.... ja, maar het briesje geeft ons toch een lentesfeertje.

MENZIES: Bewaar dat cliché maar voor de kolenleverancier zou zeggen.

BOSS: En hoe gaat het Mrs. Mackenzie's keel ?.... Het is op haar borst gevallen, zegt u..... oh, wat erg.... Het is toch allemaal in haar hoofd begonnen, niet ?

MENZIES: (tegen zichzelf) Jaja, het is besmettelijk.

BOSS: Mr. Mackenzie, wat ik u wou vragen, zou u ervoor kunnen zorgen dat de Graaf wat....(lange pauze) Goeie morgen.

(legt de hoorn neer)

Wat is het nummer van die groentenwinkel in Aberdeen die ook alcohol verkoopt ?

MENZIES: Wallace en Grant ?

BOSS: Ja.

MENZIES: 6-0-0-3-3-1. Je kan het altijd proberen? Als het Wallace is die opneemt, zou je wel eens kunnen geluk hebben. Maar als je Grant aan de lijn hebt, vergeet het dan maar.

BOSS: (draait het nummer) Aberdeen 6-0-0-3-3-1.

(tegen Menzies) Waarom zou Mr. Wallace zoveel vriendelijker zijn dan Mr. Grant ?

MENZIES: Hij wil vooruit op de sociale ladder. Hij heeft liever dat er een of andere luis met blauw bloed in zijn aders schulden heeft bij hem, dan dat er een doodgewone klant hem kontant betaalt.

Miss Miller heeft weer gemopperd over de cornflakes.

BOSS: Menzies, jij schijnt niets anders te doen dan de klachten van de gasten te verzamelen.

MENZIES: Dat is niet moeilijk ! Alle gasten lopen verdomme te klagen.

BOSS: Voor veertig pond per week B.T.W. inbegrepen hebben ze daar het volste recht toe. Waarom moet Miss Miller nu opeens nodig cornflakes krijgen ? Ze heeft eieren en gestoofde rabarber gehad als ontbijt. Wat wil ze nog meer ?

MENZIES: Ze mag geen rabarber aanraken voor haar zuur.

BOSS: Haar wat ?

MENZIES: Haar zuur. Wist je niet, dat als ze rabarber eet ze het zuur krijgt.?

BOSS: (in de hoorn) Miss Craig, ik heb u gevraagd of u me Aberdeen 6-0-3-.....ah, dank u. Wallace en Grant ? Kan ik met Mr. Wallace spreken, a.u.b ?..... Oh, daar spreek ik mee ?..... Ah, goeie morgen, Mr. Wallace. Locharne Castle hier. Ik bel u op in naam van de Graaf van Locharne.....Echt ? (tegen Menzies) Hij heeft de oude Locharne nog gekend. (in de hoorn)

Wat ik wou weten, is of u vandaag of morgen soms een bestelling moet afleveren hier in de buurt ?..... Eh, wel, in feite is het gin.... Zou het mogelijk zijn dat u voor de Graaf een K....euh, twee kisten ? Heel hartelijk bedankt.....een klein ogenblikje, a.u.b ? (tegen Menzies) Wat is er ?

MENZIES: Probeer eens of we ook whisky kunnen krijgen ?

BOSS: Dat gaat toch niet. We hebben zelfs geen rekening bij hen.

MENZIES: Dat bedoel ik juist. We hebben daar nog geen schulden. Vooruit ! Een schijterd heeft nog nooit Black Label op de kop kunnen tikken.

BOSS: (in de hoorn) Mr. Wallace....Ik weet dat er op het ogenblik niet veel beschikbaar is met al die oliebaronnen die er rond lopen - je zou haast denken dat ze er hun cadillacs mee wassen, maar zou u toevallig niet nog wat whisky kunnen missen ?.....

Welk merk ?..... Ik denk niet dat de graaf een bepaalde voorkeur heeft.. Hij drinkt alles.... Ik bedoel....heel hartelijk bedankt.... Als ik me niet vergis, moet de Graaf vrijdag voor zaken in Aberdeen zijn. Vraag ik hem of hij even bij u langs loopt ? Ik zal hem zeker zeggen dat hij naar u persoonlijk moet vragen....ja, daaag,.... daaag,....ja, daaag. (haakt in) Oef, ik voel me een beetje slapjes in de benen.

MENZIES: Waarom ?

BOSS: Een dozijn flessen Glenfiddoch.

MENZIES: (helemaal niet onder de indruk) De commandant heeft weer een klacht ingedient over zijn rekening van vorige week.

BOSS: Wat is er mee ?

MENZIES: Hij zegt dat er iets mis is met die extra's die ik aange-rekend heb.

BOSS: Waren er extra's ?

MENZIES: Neen. Het is daarover dat hij blijft klagen. Hij is een rare. Er hangen een paar excentrieke, homo-achtige spullen in zijn kast.

BOSS: Zoals ?

MENZIES: Een togue.

BOSS: Een wat ?

MENZIES: Je weet wel, de oude Queen Mary droeg die ook altijd. Je herinnert je nog wel die foto's. Met zo'n pluimenbos erbij. Als je het mij vraagt, is hij zo gek als een achterdeur.

BOSS: Menzies, ik hoop maar dat je de eigenaardigheden van de gasten niet bespreekt waar de andere gasten bij zijn.

MENZIES: Je kent me toch, Boss. Ik ben de discretie in persoon.

BOSS: En noem me geen boss.

MENZIES: Hij doet het wel.

BOSS: Dat is iets anders, Hij is mijn baas. En zeg niet "hij" als je over de Graaf spreekt. En zoek in godsnaam een andere plaats om die bonen te pellen. Ik moet de tafel dekken.

(Ze neemt bestek, borden, een servet enz. uit één van de laden van het tafeltje achter de sofa en gaat naar links.

Ze dekt de bibliotheektafel voor één persoon.)

MENZIES: Okee. Ik kwam alleen maar even kletsen. Ik vergat je nog te zeggen dat Mrs. Williamson geklaagd heeft over de radio van Mr. Blair.

BOSS: Ze zou heel blij moeten zijn dat hij er een heeft. Dan hoort ze het geluid van haar stortbak niet zo erg !

MENZIES: Ze zegt dat ze niet weet wat ze het ergst vindt, de stortbak of Terry Wogan. (= talk show presentator)

(Menzies vooraan rechts af)

BOSS: (dekt de tafel) Menzies.....

MENZIES: (achter scène) Uh-uh ?

BOSS: Ben je naar Dr. Anderson geweest ?

MENZIES: Uh -uh.

BOSS: Heb je iets kunnen regelen ?

MENZIES: Nee.

BOSS: Heeft hij je geen werk aangeboden ?

MENZIES: Uh-uh.

BOSS: Wel, ga je het niet aanvaarden ?

MENZIES: Nee.

BOSS: Waarom niet ?

MENZIES: Ik zit hier goed.

BOSS: Hij heeft mij verteld dat hij je vijftien pond per week zou betalen.

MENZIES: (steekt zijn hoofd om de deur) Vijftien pond en tien pence.

En nog een paar extraatjes. (gaat weer af)

BOSS: Dat is meer dan dat je hier krijgt.

MENZIES: Dat weet ik.

BOSS: En je zou het ook echt uitbetaald worden, wat hier niet gebeurt.

MENZIES: Dat weet ik.

BOSS: Wel, ga je de job dan niet aanvaarden ?

MENZIES: Nee.

BOSS: Waarom niet ?

MENZIES: Ik heb het je al gezegd. Ik zit hier goed.

BOSS: Je bent dwaas. Héél dwaas.

(Menzies komt weer op)

MENZIES: Zeg, probeer je mij mijn ontslag te geven ?

BOSS: Ja.

MENZIES: Wel, hou er maar mee op. Ik wil het niet.

(draait zich om om weg te gaan)

BOSS: Menzies !.... Kom terug !

MENZIES: Uh-uh.

BOSS: Je weet even goed als ik hoe de zaken ervoor staan. Echt, Menzies ik denk niet dat je zal kunnen blijven.

MENZIES: Stel je eens voor dat ik zou weg gaan, wie zou er dan de boel draaiende houden ?

BOSS: Dat zou wel los lopen - op de één of andere manier.

(Boss gaat vooraan rechts af en komt bijna onmiddellijk terug op met een dienblad waarop de rest van het ontbijt staat. Menzies zit op de armleuning van de sofa, haalt een pakje sigaretten te voorschijn en steekt er een op. Boss komt links op en dekt de ontbijttafel verder. Ze legt drie brieven naast het bord van Locharne.)

MENZIES: Jaja, met een vrouw die hier twee maal in de week drie uur komt werken en Jessie die voor zes maanden weg is. Oh, wat zou het hier loslopen.

BOSS: De Graaf kan je niet meer betalen, Menzies.

MENZIES: Sigaret ?

BOSS: Nee, dank je.

MENZIES: Benson and Hedges, King Size.

BOSS: Hoe kun jij je Benson and Hedges, King Size veroorloven ?

MENZIES: Dat kan ik ook niet. Maar Mr. Blair wel.

BOSS: Ik zal er eentje nemen voor later.

MENZIES: Neem er een paar.

BOSS: Nee, dank je.

MENZIES: Vooruit, neem maar. Er zijn er nog genoeg.

BOSS: (ze legt de sigaret naast de etagère) Nee, dank je.

MENZIES: Laten we de zaken eens duidelijk op een rijtje zetten.

Vier gasten aan veertig pond per week, maakt honderd zestig per week.

BOSS: Weet je hoeveel de Graaf moet betalen om dit huis te kunnen onderhouden? Hij betaalt zelfs nog meer geld vóór de lonen.

MENZIES: Ga voort. Het is erg interessant.

BOSS: Waarom - heb jij je loon niet gekregen vorige week.

MENZIES: Nee.

BOSS: En de week daarvoor?

MENZIES: De week daarvoor was wat je een geste zou kunnen noemen. Hij gaf me vrijdag een voorschot van vijf pond.

BOSS: Wel, dat is al iets.

MENZIES: En de zaterdag kwam hij tien pond van me lenen.

BOSS: Dan moet je niet zo'n koppige stommeling zijn en voor Dr. Anderson gaan werken. Die zit er warmpjes in. Zoals die ingenieurs die hier komen, de helft van de vrouwelijke bevolking van Aberdeenshire en hun familie, van zodra ze hier aankomen, denk ik dat hij snel met pensioen zal gaan en in Jersey zal gaan wonen.

MENZIES: Hebben er geen andere huurders meer geboekt?

BOSS: Ik wou dat je hen geen huurders noemde. Ze zijn huurders, maar daarom moet je ze nog geen huurders noemen. Nee, er hebben geen andere meer geboekt.

MENZIES: Wat wij nodig hebben, is een vriendelijke miljonair die één keer naar het kasteel kijkt en besluit het te kopen.

BOSS: Er zijn al mensen geweest die van plan waren Locharne te kopen, Menzies, maar het probleem is inderdaad dat ze één keer naar het kasteel komen kijken zijn.

MENZIES: Het is die verdomde westelijke vleugel. Mijn vader noemde het "Locharne's gekkenhuis."

BOSS: Jouw vader zat er niet zo ver naast. Nee, we hebben geen vriendelijke miljonair nodig, maar een blinde miljonair.

En aangezien die ook niet voor het rapen liggen, laten we dan maar zeggen - valt me niet makkelijk - volgende week zaterdag?

MENZIES: Wat gebeurt er dan?

BOSS: Dan ga jij weg.

MENZIES: Doe me een plezier en hou op met zeuren over dat weggaan.

Ik heb het al gezegd: Ik zit hier goed.

BOSS: Waar gaat dit land naar toe als een bediende weigert zijn ontslag te aanvaarden als hij dat krijgt. Je bent zelfs niet aangesloten bij een vakbond.

MENZIES: Als het zo erg is, waarom ga jij dan ook niet weg ?

BOSS: Dat gaat jou niks aan.

MENZIES: Ik veronderstel dat jij hier zijn waakhond zal blijven spelen tot de rigor mortis begint.

BOSS: Bemoei je met je eigen zaken.

MENZIES: Je hebt het zwaar voor hem te pakken, hé ?

BOSS: Menzies, ik zal er deze morgen met de Graaf over spreken en er voor zorgen dat hij je vandaag nog twee weken loon uitbetaalt. Dan kan je vanavond al weggaan.

MENZIES: Hela, momentje. Wacht eens even. Hoe zit het met mijn loon van vorige week ?

BOSS: Drie weken loon dan.

MENZIES: En de week daarvoor ?

BOSS: Okee, een maandloon.

MENZIES: En de tien pond die hij van mij geleend heeft ?

BOSS: Verdomme, Menzies, je krijgt al het geld dat hij je nog schuldig is, op voorwaarde dat je vanavond weggaat.

Afgesproken ?

MENZIES: Nee. Ik heb het al gezegd: Ik zit hier goed.

(Menzies gaat links achter af)

LOCHARNE: (achter scène) Boss.....!

BOSS: Ja ?

LOCHARNE: Is de "Glasgow Herald" voor Mr Blair al gekomen ?

BOSS: Ja. Hij is hem aan het lezen.

(Locharne op via trap. Hij is een grote, slanke, knappe man van in de veertig. Hij is uiterst charmant en heel luchtig en gemakkelijk in zijn manier van doen.

Hij draagt mooie, zo te zien dure, maar helemaal geen nieuwe, gemakkelijke kleren.)

LOCHARNE: Hoe ongelooflijk egoïstisch is dat. "Morgen, Boss.

Ik heb een vreselijke droom gehad vannacht. Ik heb gedroomd dat de westelijke vleugel afgebrand was.

BOSS: Dat is helemaal niet vreselijk.

LOCHARNE: (zit aan de bibliotheektafel en wil zich op zijn ontbijt

storten)

Dat weet ik wel, maar Mrs. Williamson kwam naar buiten gelopen in een zwart kanten slaapkleed en belette dat de vlammen zouden overslaan naar de rest van het gebouw.

Lelijke ouwe bemoeial. Zijn er geen eieren ?

BOSS: Miss Millier heeft de laatste opgegeten.

(Ze neemt vod, een boenmiddel enz. uit een andere lade van het tafeltje achter de sofa en begint op efficiënte wijze te poetsen en op te ruimen. Hoe meer zij en Locharne betrokken geraken bij de inhoud van de tweede brief, hoe ijveriger ze poetst.)

LOCHARNE: Waarom ? Leggen ze niet meer ?

BOSS: Samen met Mrs. Williamson, Miss Miller, Mr. Blair en Commandant Thorne hebben de kippen last van de kou.

LOCHARNE: Ze hebben toch vuur in hun kamer ? De huurders, bedoel ik.

BOSS: Ze hebben een open haard. En ik wou dat je hen geen huurders noemde.

LOCHARNE: Mijn liefste Boss, ik maak me geen illusies over wat ik bereikt heb in mijn leven. In hun tijd hebben de Locharnes een paar erg opmerkelijke dingen gedaan. Te oordelen aan wat de derde Graaf allemaal heeft geplunderd, mogen we wel zeggen dat hij één van de succesrijkste Kruisvaarders was die ooit overzee zijn gezonden. De achtste Graaf werd opgehangen omdat hij schapen gestolen had. De elfde Graaf werd gewurgd omdat hij iemand verkracht had.

BOSS: Ocharme, als hij het nu gedaan had, dan zou men hem verteld hebben dat het kwam omdat hij een ongelukkige jeugd had of teveel televisie keek - en hij zou er zonder straf van af gekomen zijn.

LOCHARNE: Maar toen Dame Fortuna bij mij langskwam, keek ze snel eens even rond en zei: "Locharne, mijn jongen, in jouw leven zul je de huisbewaarder zijn voor kostgangers die hun tijd willen doorbrengen in een landelijke omgeving."

BOSS: Er is geen reden om zelfmedelijden te hebben. Je bent geen huisbewaarder.

LOCHARNE: Ik ben wel een huisbewaarster. Ik denk er ernstig aan om de familiespreuk "Honores et gloriae" te veranderen tot "Bed and breakfast". (Hij heeft een brief opengescheurd)

Waarom zou een zekere Phillip in naam van het Ministerie van Energie mij willen zien ?

BOSS: Hij komt misschien om de kolenrekening van vorige maand te

innen.

LOCHARNE: Zelfs het Ministerie van Energie zou niemand speciaal van Londen naar hier laten komen om achttien pond veertig te laten innen.

BOSS: Ze hebben al gekkere dingen gedaan. Je zou hem kunnen vragen of hij de koelkast kan repareren. Zei jij niet dat zijn naam Phillips was ?

LOCHARNE: "Onze Mr. Phillips....."

BOSS: Zolang het niet mijn Mr. Phillips is.

LOCHARNE: Jouw Mr. Phillips ?

BOSS: Ik was een tijdje verliefd op een man die Phillips heette. Of ik dacht toch dat ik verliefd op hem was.

LOCHARNE: (leest de tweede brief)

Wel, hij heeft geen greintje gezond verstand dat hij niet met je getrouwd is.

BOSS: Dat is lief van je.

LOCHARNE: Wat is lief ?

BOSS: Laat maar.

LOCHARNE: (opeens) Boss-wat als ze nu eens zouden ontdekken dat er hier olie in de grond zit ?

BOSS: Wie ?

LOCHARNE: Die lui van het Ministerie van Energie. Dan zouden we geen zorgen meer hebben. Stel je eens voor - de olie spuit zo uit alle vier de torentjes van de westelijke vleugel - miljoenen liters op elk uur van de dag en de nacht.

BOSS: Dan zou je niet meer naar het dorp moeten fietsen om groenten te halen. Nee.

LOCHARNE: Wat, nee ?

BOSS: Je zei "stel je eens voor". Ik stel het me niet voor.

Als je eens goed nadenkt dan weet je dat ze hier vier jaar geleden gekomen zijn om te zien of er olie in de grond zat. Ze zeiden dat als er olie in de grond zat, er nog niet genoeg zou zijn om een klein maatbekertje te vullen. En als er olie was, dan zou er negenenveertig procent gaan naar de boormaatschappij en eenenvijftig naar de regering.

LOCHARNE: (staat weer met zijn twee voeten op de grond)

Herinner meeraan dat ik de volgende keer voor de Schotse Nationalisten moet stemmen. Hoe gaat het met de kostgangers ?

BOSS: Mrs. Williamson klaagt over haar stortbak.

LOCHARNE: Wat is er mee aan de hand ?

BOSS: Het klotst.

LOCHARNE: Goed zo. Dat doet zij ook. Kan ik donderdag over twee weken het Braemer British Legion Feest openen ?

BOSS: Dan zijn er de Ayr Races.

LOCHARNE: Da's dan ook weer geregeld.

BOSS: Miss Miller kan hier elk ogenblik komen binnenstormen om te klagen over het ontbijt.

LOCHARNE: Wat - nadat ze de laatste eieren opgevreten heeft ?

BOSS: Ik heb haar volgestopt met gestoven rabarber, maar het schijnt dat ze het zuur heeft.

LOCHARNE: Dat trek ik mij allemaal niet aan. Als ze wil klagen, dan doet ze dat maar via de gebruikelijke weg. Ze komt hier niet binnen. Ik vind het niet erg dat ik een beleefd gesprekje heb met de huurders wanneer ze gevoederd moeten worden. Ik vind het niet erg om Mrs. Williamson te helpen bij haar kruiswoordraadsel. Ik vind het zelfs niet erg om golf te spelen met die afschuwelijke Blair, ondanks het feit dat hij een droge hoest krijgt telkens wanneer zijn tegenstander zachtjes wil slaan. Ik verdraag het zelfs dat Commandant Thornburn altijd maar Jutland wint.

Maar voor wat de kostgangers betreft, is er één kamer verboden terrein en dat is dat. Wat zeg je ? Privacy of privacy ?

BOSS: Ik heb het nog nooit geweten.

LOCHARNE: Wel, hoe je het uitspreekt, ik zal het hebben. Zelfs een huisbewaarder heeft recht op een paar minuten voor zichzelf.

BOSS: Ik wou dat je eens een paar minuten aan Menzies besteedde.

LOCHARNE: (hij heeft de derde brief geopend)

Waarom ?

BOSS: Ik probeer hem nu al de hele morgen zijn ontslag te geven, maar hij wil het niet aanvaarden. Te zien aan de uitdrukking op je gezicht is dat een laatste oproep.

LOCHARNE: Zo zou je het kunnen stellen. Het is een brief van Kate.

BOSS: Oh.

LOCHARNE: De Gravin van Locharne zendt haar beste groeten en zal dankbaar zijn als de Graaf van Locharne de nodige stappen wil ondernemen om haar de echtscheiding toe te staan.

BOSS: We zullen ons geld moeten sparen en een roddelblad kopen om

te zien wie ze aan de haak heeft geslagen.

LOCHARNE: Ze schijnt in Genève te zitten.

BOSS: Ze zal wel iemand gevonden hebben die de moeite waard is. Ze was toch zo gehecht aan dat woordje "Gravin".

LOCHARNE: Je hebt haar nooit gemogen, is het niet ?

BOSS: Ik weet het niet. Het zal wel ongelooflijk ouderwets van me zijn, maar ik kan geen sympathie opbrengen voor iemand die met een man trouwt omdat ze denkt dat hij rijk is en dan bij hem weggaat als ze ontdekt dat hij arm is.

Ten eerste is het egoïstisch. En ten tweede, had ze dat moeten ontdekken vóór ze met hem trouwde.

LOCHARNE: Kate had zo haar principes.

BOSS: Die zijn te ordinair naar mijn zin. Als ik Menzies laat komen, zul je dan met hem spreken ?

LOCHARNE: Waarover ?

BOSS: Over het feit dat hij bij ons weggaat.

LOCHARNE: Moet hij echt weg ?

BOSS: Ik vrees van wel.

LOCHARNE: Het zal véél extra werk voor jou betekenen.

BOSS: Ik zal tijd uitsparen door niet achter hem aan te moeten hollen om zeker te zijn dat hij zijn werk gedaan heeft. Ben je klaar ?

LOCHARNE: Ja, dank je.

(Boss begint op te ruimen. Ze zet alle ontbijtspullen op het dienblad. Locharne staat van tafel op en gaat naar links.

Hij gaat voor de open haard staan. Hij neemt zijn kopje koffie mee)

Boss.....

BOSS: Ja ?

LOCHARNE: Je hebt toevallig niet iets bij je dat op een sigaret lijkt ?

BOSS: Er ligt er één op de etagère.

LOCHARNE: (onder de indruk)

Nee toch ! Heb jij een geheime verhouding met Mr. Benson of Mr. Hedges, of zo ?

BOSS: Geen van beiden. Het is Mr. Blair.

LOCHARNE: Dit is toch niet het enige exemplaar in zijn soort ?

BOSS: Jawel, maar dat geeft niet. Volgens Menzies zijn er nog véél meer te krijgen.

LOCHARNE: We zullen hem missen. Natuurlijk zal ik toestemmen in de echtscheiding.